

Sygn. akt I CSK 117/06

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa A. W. i D. S.-W.

przeciwko T.J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 czerwca 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego

w W. z dnia 27 października 2005 r., sygn. akt I ACa .../04,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Pełnomocnik powodów wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w W., w której uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania – zamieszczone w uzasadnieniu skargi kasacyjnej – polega na stwierdzeniu, że „wobec tego, iż zaskarżone orzeczenie wskazuje na potrzebę wykładni wyżej opisanych przepisów prawnych, których stosowanie wywołuje rozbieżności w orzecznictwie, skarga kasacyjna zasługuje na przyjęcie do rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania w trzeciej instancji. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna

jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Przytoczona treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej powodów do rozpoznania nie daje podstaw do uznania, że skarga spełnia wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Powołując się na potrzebę wykładni „wyżej opisanych przepisów prawnych” wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, skarżący nie wskazali orzeczeń, które – ich zadaniem – świadczą o istnieniu podniesionej rozbieżności w judykaturze. W konsekwencji nie jest możliwe ustalenie, czy zawarte w uzasadnieniu wniosku okoliczności – nawiązujące do przesłanki za art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. – rzeczywiście zachodzą. Tej oceny nie zmienia fakt, że w sprawie zapadły odmienne rozstrzygnięcia. Rozbieżność w orzecznictwie sądów, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., nie może być bowiem utożsamiana – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 kwietnia 2003 r., I PK 557/02 (OSNP 2003, nr 15, poz. 1) – z rozbieżnością w sposobie interpretacji lub stosowania prawa przez sąd pierwszej instancji oraz sąd drugiej instancji w związku z orzekaniem w tej samej sprawie.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).